

Motion till riksdagen 2006/07:Ub332

av **Christian Holm (m)**

Avskaffande av kårobligatoriet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om avskaffande av kårobligatoriet.

Motivering

I Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, kap. 2, står det: ”Var och en har rätt till frihet att delta i fredliga sammankomster samt till föreningsfrihet på alla nivåer, särskilt på det politiska, fackliga och medborgerliga området, vilket innebär rätten för var och en att bilda och ansluta sig till fackföreningar för att skydda sina intressen.”

Rättigheten att få organisera sig är en självklarhet. Men rättigheten att slippa vara medlem i en organisation är lika självklar. I demokratiska länder är denna grundläggande rättighet normalt helt okontroversiell.

Trots det tvingas landets drygt 300 000 studenter varje år att lösa medlemskap i studentkårerna. Det handlar om tvångsrekryteringen till studentkårerna – det så kallade kårobligatoriet. Samtliga studerande vid Sveriges universitet och högskolor omfattas av skyldigheten att tillhöra en studentkår, som bestäms i förordningen (1983:18) om studerandekårer, nationer och studentföreningar för fakultet.

Kårobligatoriet är principiellt felaktigt och bör därför avskaffas så snart som möjligt. Obligatoriets existens är i dag ett bevis för hur liten tilltro som den svenska staten har till studenternas förmåga att skapa frivilliga sammanlutningar för att tillvarata sina intressen.

Kårobligatoriets avskaffande har diskuterats i riksdagen många gånger och ett stort antal motioner har väckts i ärendet, men hittills har dessa avslagits. Det förefaller finnas en rädsla för att inte kunna garantera att kåren bedriver någon verksamhet och att det skulle innebära en risk för att studenterna inte skulle kunna tillsätta representanter i de högskoleorgan där sådana representanter finns.

Fel! Okänt namn på

Jag är övertygad om att förhållandet är det motsatta. Om studenterna ges möjlighet att själva välja att bli medlemmar i studentkåren bygger det på engagemang, inte på tvång. Det borgar för ett mer aktivt deltagande i verksamheten. Det ger också studentkåren en ökad legitimitet.

Vid det universitet där jag själv studerat, Karlstads universitet, liksom på de flesta andra högskolor och universitet är deltagandet i valen till kårfullmäktige mycket lågt. Det ger studentkårerna en låg legitimitet. Ett frivilligt kårmedlemskap skulle uppmuntra till, men även ställa krav på kårerna, att på ett bättre sätt nå ut och marknadsföra kårens arbete och visa på studentens mervärde av ett medlemskap. Ett frivilligt kårmedlemskap skulle, till skillnad från idag, göra studentkåren till representant för studenterna.

Stockholm den 30 oktober 2006

Christian Holm (m)